



HUOPALAHTI

Huopalahden seurakunnan tiedotussivu 5/2005

ILMOITUS

Huopalahden seurakunnan tiedotussivun toimittivat Kaisa Lahti, Leila Tolin, Kari Kuusela.

Kaikki alkoi kasteesta

Kuluneen kesän aikana Huopalahden seurakunnassa on ollut kahden rippikoulun leirijakso. Ensimmäinen ryhmä nautti kesäkuussa Lohjalla Lohirannassa hyvästä ruuasta ja seurasta. Heinäkuussa lähdimme toisen rippikouluryhmän kanssa Viroon ystävyysseurakuntamme Haapsalun leiripaikkaan Pullapähän.

Molemmat leirit olivat erityisiä ja onnistuneita, mutta omalla laillaan, vaikka leirin ohjelmanrakenne oli suurelta osin sama. Samoja teemoja kävimme läpi: mietimme elämän tarkoitusta, miksi olemme täällä, minkälainen on Jumala, mikä on Jeesuksen merkitys kristinuskossa, mikä on Raamatun merkitys, mitä ovat sakramentit, mitä on rakkaus, mikä on oikein ja mikä

väärin jne.

Rippikoulu on kirkon virallista kasteopetusta. Virallisesti rippikoulun sisällön tavoitteena on antaa eväitä elämään. Rippikoulu on elämänkoulu, joka lähtee nuoren omista kokemuksista ja elämäntilanteista. Virallinen rippikoulusuunnitelman nimi kuvaa tavoitteita: *Elämä-usko-rukous*.

Suurin osa käy rippikoulun 14–15 -vuotiaana yhdessä oman ikäistensä kanssa. Tilastojen mukaan rippikouluun osallistuu merkittävä joukko myös kirkkoon kuulumattomia nuoria. Toisaalta ei rippikoulua ole iästä kiinni. Yhtä lailla rippikouluun voi tulla myöhemmällä iällä. Aikuisrippikoulu tapahtuu monesti yksityisesti papin kanssa kes-

kustellen. Joku käy rippikoulun varusmiespalveluksen aikana armeijassa.

Aikuisiällä rippikoulu on tie kirkon jäsenyyteen. Aikuisen kastetaan vasta rippikoulun jälkeen. Lasten kohdalla vanhemmat ja kummit saavat kasteessa tehtävän olla lapsen tukena kasvussa seurakuntaan ja Jumalan lapseksi, kunnes hän on itse kyllin vanha tekemään omat ratkaisunsa. Nuorelle rippikoulu on mahdollisuus peilata omaa elämänsä ja arvojaan. Konfirmaatioissa nuori tekee itse valinnan. Astuu uskon alueella aikuisuuteen ja ratkaisee, mitä haluaa. Rippikoulun käynyt ja konfirmoitu on täysivaltainen kirkon jäsen. Hän voi osallistua itsenäisesti ehtoolliselle, kirkon mystee-

rille. Iän myötä tulevat oikeus äänestää ja olla ehdokkaana kirkollisissa vaaleissa kuin myös kirkollinen avioliittoon vihkiminen.

Kummus on tärkeä tehtävä. Se on myös luottamuksen osoitus. Kummien kanssa keskustellessani olen tullut tietämään, että monelle kummus on elämän mittainen tehtävä. Kummin ja kastettavan välille syntyy kasteessa erityinen elämän mittainen side. Toisaalta jos rippikoulu on elämäkoulu, ei sekään pääty rippikoulun päättyessä ja konfirmaatioissa, vaan jatkuu koko elämän ajan, kun eri elämänvaiheissa etsimme tai pysähdymme kysymään suuntaa, olemme samojen teemojen ääressä kuin aikanaan rippikoulussa.

Leirin loppuruno

*Joo pyydettiin loppurunoa siis
ja mulla onkin runoja jo kaksyhtyviä.
Niin siistii on ollut melkein aina
eikä sitä uskonu vielä viime maanantaina.
Tää on ollu meille tärkeä juttu,
mut myös tää kyseinen henkilö on kaikille tuttu.
Joko tätä juttua oppia alat?
No sehän on se, jolla on karvaset jalat*

*Ja meidän pitää antaa Kokka-tädille kiitos suuri,
ainoa ongelma on se, että meidän välillä on vaikea kielimuuri.
Ja isosille myös kiitos: te ootte aina halunnu apua antaa
ja myös hienosti yrittäny vastuuta kantaa.
Te ootte porukkaa hyvin charmii
ja ootte kuunnellu jos on jotain harmii.
Gerbet: ootte ollu apuvoima tärkeä*

*ja illalla yrittäny takoo meille järkeä
ja sanonu: kannattaa yöllä vetää hirsii,
eikä kirjoittaa runoja tai laulaa virsii...*

*Aamulla lauletaan usein aamulaulu
ja sen jälkeen päivän kuvassa on jonkintoin taulu.
Ollaan aina joka päivä mediksessä maattu
ja aina hauska mieli on kaikille taattu.
Illalla pelataan vaikka polttopalloo
ja sit gerbet sanoo: turpa kii ja unta kallo!*

*Joo tää on pieni osa elämää vain,
mut se säilyy mielessä ain!
Joo kiitos pomot teille,
te teitte hienon kokemuksen meille!*

Elmo Otronen

Papin Pakina

Minäkö tapakristitty?



Kesään kuuluu monesti ystävien ja sukulaisten näkemistä. Vaihdetaan kuulumisia. Kerrotaan omat ja perheen kohokohdat ja kuullaan toisen. Minullakin oli monta mukavaa ja virkistävää kohtaamista. Joidenkin tapamieni ihmisten kanssa en ollut saanut kunnolla istahtaa ja puhua moneen vuoteen. Lapsia oli syntynyt ja olivat kasvaneet. Erästä keskustelua huomasin miettiväni vielä kotona. Sinällään keskustelussa ei ollut mitään kummallista, mutta se mitä oivalsin jälkeenpäin, oli itselleni merkittävää. Juttelimme keväällä syntyneestä uudesta perheenjäsenestä, jota en ollut vielä ehtinyt nähdä. Ohimennen kysyin joitain kastejuhlasta. Vastaukseksi sain, että lapsi oli siunattu, kun toinen vanhemmista kuului sellaiseen kristilliseen kirkkoon, jossa kaste edellyttää tietoista ratkaisua. Se siitä sillä kertaa. Minä iloitsin heidän tavastaan elää omaa uskoa todeksi.

Jälkeenpäin huomasin miettiväni asiaa tai oikeastaan asian viertä vielä kotona. Mietin itseäni ja mitä kaste minulle merkitsee. Rippikoulussa olemme kesän aikana pohtineet samaa kysymystä: Miksi kastetaan?

Havaitsin ajattelevani, että minulle on tärkeää kastaa omat lapseni. Jotain niin erityistä kasteesta tapahtuu, että haluan lapseni siitä osallisiksi jo heti syntymän jälkeen.

Ennen ja jälkeen kesälomien olin koulutuksessa, jossa sivuttiin tunteiden merkitystä ihmiselle. Kaikilla on tunteita ja vieläpä aikalailta koko ajan, vaikka aina sitä ei ehkä huomaa, kun tasaista ja tyynen rauhallista oloa ei edes huomaa tunteeksi. Tunteet paljastavat meille jotain hyvin tärkeää itsestämme. Tunteet kertovat, mikä elämässämme on tärkeää ja mikä vähemmän tärkeää. Innostumme ja sydämemme pamppailee onnesta, kun jotain tärkeää on läsnä. Vihastumme, jos meille tärkeitä asioita loukataan.

Kurssin antia miettiessäni oivalsin, että kasteesta tapahtuu, jotain minulle tärkeää, kun ajatus kastamatta jättämisestä tuntui niin pahalta. Minulle on tärkeää, että lapseni on kastettu. Pohdiskelua harrastavana kysyin seuraavaksi itseltäni: Miksi? Vastaukseni ajatuskulku oli tämän tyylinen: Minulle on tärkeää, että lapsellani on oma

henkilökohtainen suhde Jumalaan, että hän on Jumalanlapsi ja seurakunnan jäsen jo elämänsä alkutaipaleelta lähtien. Minulle on tärkeää, että hän elää Jumala-suhdettaan itsenäisesti ei minun kauttani, vaikka minä hänestä huolta pitäisinkin.

Suomen kielessä tapakristityllä tarkoitetaan helposti ihmistä, joka tekee jotain ulkoisia riittejä, tekoja, joista on tullut tapoja. Ilmaisuun liittyy myös ajatus, ettei niillä ole sen suurempaa merkitystä henkilölle itselleen hän nyt vain tekee niin muodon vuoksi. Uskallan kysyä ja epäillä: onko näin? Mitä ajattelee äiti tai isä, joka tuo lapsensa kasteelle, tai morsiuspari, joka tulee kirkkoon vihittäväksi tai miksi monelle on tärkeää, että vainaja siunataan haudan lepoon? Uskallan epäillä, että heillä kaikilla liittyy toimintaan, jokin tunne, joka sanoo, että näin on hyvä. Näin tuntuu paremmalta. Aina ei ehkä osaa eritellä tunteita. Oikeita sanoja ei tahdo löytyä kuvaamaan tai sanat ja selitykset voivat jäädä puolitehen. Hyvä niin. Ehkä se juuri kertoo asian merkityksestä. Tärkeää on olla itselle rehellinen ja kuulla omia tunteitaan ja itselle tärkeitä asioita. Ne kertovat jotain tärkeää itsestä.

Kesäisen tapahtuman tiimoilta kohtasin itsessäni tapakristityn. Oivalsin jotain kasteen merkityksestä itselleni. Kaste ei suojele lastani vaaroilta, mutta se antaa turvan suuremman kuin voin itse omin voimin koskaan antaa.

Monessa tämän kesän konfirmaatioissa lauletaan virttä 236.

1. *Kätesi laske, Herramme,
suojaksi rakkaan lapsemme,
tueksi nuoren sydämen,
vain sinä, Jeesus tunnet sen.*

2. *Me emme nuoren puolesta
voi ottaa yhtään askelta.
Hän lähtee itse matkalleen,
sen vaaroihin ja vastuuseen.*

3. *Kuitenkin häntä saattavat
myös sukupolvet vanhemmat,
on läsnä niiden rakkaus
ja rukous ja siunaus.*

Kaisa Lahti

HUOPALAHDEN SEURAKUNNAN TOIMINTAKALENTERI

Huopalahden kirkko, Vespertie 12

MESSU sunnuntaisin ja pyhäpäivinä klo 10
28.8. Jorma Paakkanen; 4.9. Viron rippikoululeirin konfirmaatio, Kaisa Lahti, Hannu Vapaavuori, Olli Mönttinen, Aki Kivekäs ja Taija Lamminaho; 11.9. Hannu Vapaavuori, Miira Muroma-Nikunen ja Olli Mönttinen; 18.9. Miira Muroma-Nikunen, Kaisa Lahti; 25.9. Jorma Paakkanen, Hannu Vapaavuori ja Olli Mönttinen.
ILTAMESSU keskiviikkoisin klo 19.30
24.8. Hannu Vapaavuori; 31.8. ja 7.9. Kaisa Lahti; 14.9. Hannu Vapaavuori; 21.9. Miira Muroma-Nikunen.

PIIRIT JA KUOROT

Kivijalkapiiri ma 12.9. klo 14 (pariton viikko)
Nuorten aikuisten raamattupiiri maanantaisin klo 19 yläsalissa.
Lähetyspiiri tiistaisin klo 13 kirkolla (alk. 13.9.)
Nuorten aikuisten Lähdekuoro tiistaisin klo 18, joht. Mikko ja Hanna Seppänen (alk. 6.9.)
Aamurukous kirkossa keskiviikkoisin klo 6.30 – 7.30.
Rosalie-kuoro keskiviikkoisin klo 10, joht. Raili Sarenius-Hällström (alk. 7.9.)
Kimppakävely keskiviikkoisin klo 10. Lähde mukaan ulkoilemaan vanhusten kanssa. Kokoonnumme Helander-kodin ala-aulassa, os. Mäkipellontie 22.
Keskiviikkokerho joka viikko klo 12, ruokailu ja ohjelmaa (alk. 7.9.)
Lauluryhmä keskiviikkoisin klo 18, joht. Olli Mönttinen (alk. 7.9.)

LAPSILLE JA VANHEMMILLE

Pyhäkoulu sunnuntaisin klo 10, Haagan pappilantie 2 (alk. 11.9.)
Perhekerho kirkolla torstaisin klo 10–11.30 (alk. 1.9.)

MUSIIKKIA JA MUUTA

Koraaleja uruille ja tenorille ke 24.8. klo 18.30, Bengt Forsberg, laulu ja Olli Mönttinen, urut. Vapaa pääsy. Ohjelma 4 euroa.
Virsilauluhetki – yhteislaulutilaisuus ti 30.8. klo 13, Olli Mönttinen.
Flyygelin vihkiäiskonsertti su 11.9. klo 15, pianotaiteilija Jussi Siirala (kts. erillinen ilmoitus).
Kasvislounas lähetystyön hyväksi su 18.9. messun jälkeen n. klo 11.15.
Hiljaisuuden tunti ke 21.9. klo 18–19.30. Tule kirkolle hiljentymään ja levähtämään hetkeksi. Illan päätteeksi voit osallistua ehtoollisen viettoon klo 19.30–20. Kohdataan hiljaisuuden tilassa.
Miesten keskustelupiiri ke 21.9. klo 18–19.30 kirkon kivilalassa. Aiheesta ”Miestenkö kirkko?” alustaa kirkkoherra Hannu Vapaavuori.

Varhaisnuoret

Välipalakerhot 8–12-vuotiaille

29.8. alkaen seurakuntasalissa, Haagan pappilantie 2, maanantaisin klo 13–15 Kokkikerho, tiistaisin klo 13–15 Käden taidot, torstaisin klo 13–15 Pelit ja leikit.
Ilm. p. 5308 630.

Askartelukerho tiistaisin klo 17.30–18.30 seurakuntasalissa, Haagan pappilantie 2 alkaen 30.8.
Tiedustelut: Marja-Liisa Selin, p. 050 5634 960.

Huopalahden seurakunnan syksyn toimintakausi käynnistyy sunnuntaina 11.9.2005 klo 15 Huopalahden kirkossa, Vespertie 12
Kausi avataan uuden YAMAHA-flyygelin **vihkiäiskonsertilla**. Konsertin pitää **pianotaiteilija Jussi Siirala**. Konsertin jälkeen on kahvitarjoilu seurakuntasalissa, mukana seurakunnan työntekijöitä ja toivottavasti myös Sinä ja runsaasti muuta väkeä.
Olet sydämellisesti tervetullut!

Ystäväpalvelun kurssi ”Vierellä kulkijana” 17.–18.9.2005

Lähde mukaan vapaaehtoistyön kurssille, jossa saat evästystä toisen ihmisen rinnalla kulkemiseen ja ystävänä olemiseen.

Etsimme uusia ystäviä vanhuksille, myös jo mukana olevat tervetulleita koulutukseen.

Maksuton koulutus on Hakavuoren ja Huopalahden seurakuntien järjestämä. Koulutuspaikka on Lassilan seurakuntakoti. Aiheena: Polkuja sielunhoidon maailmaan, minustako vierellä kulkijaksi, yms. Kouluttajana rovasti Hannu Päivänsalo Kansan Raamattuseurasta, mukana Huopalahden diakoni Raisa Kindstedt ja Hakavuoren diakonissa Maarit Nuorkivi.

Ilm. Huopalahden srk:n virastoon 5.9. mennessä, p. 5308 630.

Lämpimästi tervetuloa!